ప్రేమలేఖ వ్రాస్తే

ధూపాటి శేషుకుమారాచార్యులు, Sarapaka, AP

'అదేం ప్రశ్నండీ ప్రేమలేఖ వ్రాసుకుంటారు వాళ్ళయిష్టం, వద్దంటానికి మనం ఎవరు' అన్న ప్రశ్నవేసింది మా ఆవిడ.

'ఆ భర్త ప్రేమగా వ్రాస్తే పర్వాలేదు కాని మనిషి మనస్సు తెలుసుకో కుండా పరాయి ఆడదానికి ఏడ్పించాలని వ్రాస్తే దాని పరిణామం చాలా వుంటుందన్నదే నా కథ సారాంశం' అన్నాను కొంటెగా!

అది సత్తుపల్లి బస్టాండు. కిటకిటలాడుతున్నది. మల్లెపూలని కొందరు, పాప్‌కార్న్, అనే పిలుపులతో చిన్నసైజు చేపలమార్కెటులాగ ఉంది. ఏలూరు బస్సుకోసం నరేంద్ర ఎదురు చూస్తున్నాడు. నరేంద్ర తాలూకాఆఫీసులో గుమాస్తాగా పనిచేస్తున్నాడు. అప్పటికి సాయంత్రం 3:00 గంటలయింది. పెళ్ళిచూపులకి వెళ్ళాలని పర్మిషన్ తీసుకొని మరీవచ్చాడు.

ఎదురు చూడటంమంటే చచ్చే చికాకు, బోరు. అందులో ఒంటరి ప్రయాణం. అంతనరకం ఇంకోటి లేదన్పించింది. బెంచిమీద కూర్చో లేక పోతున్నాడు. లేచి అటుఇటు తిరుగుదామనుకొన్నాడు. ఆర్.టి.సి. మీద విసుగు వచ్చింది. లేచి మెల్లగా ఎంక్వయిరీలోకి వెళ్ళాడు.

'ఏలూరు బస్సు ఎన్నింటికి వస్తుందండీ?' అన్నాడు.

'వస్తుందయ్యా రాక చస్తుందా! కాకపోతే కొద్దిగ నాలుగుగంటలు లేటుగ వస్తుంది కదా! వచ్చాక నీవు ఎక్కు' అన్నాడు కళ్ళజోడు సరిచేసుకుంటూ!

'వస్తుంది కాని దాని రైట్ టైం ఎంత?' అన్నాడు నరేంద్ర.

'చూడుబాబూ! ఏది రైటు టైంకి నడుస్తున్నాయి? రైళ్ళు నడు స్తున్నాయా, విమానాలు ఊహూ. ఇక బస్సులు ఎలావస్తాయి' అన్నాడు తెలివిగా సమాధానం చెప్పినందుకు మురిసిపోతూ!

వచ్చి బెంచిమీద కూర్చున్నాడు. ఆ చివర ఇద్దరు ముసలివాళ్ళు ఏదో మాట్లాడుకుంటున్నారు. అప్పుడే అక్కడికి లావణ్య వచ్చింది కూర్చుందా మని. కాని ఈ చివర నరేంద్ర ఆ చివర పెద్దమనుషుల మధ్యలో ఖాళీ. ఆయిన కూర్చున్నది. ఒక చూపు విసిరాడు నరేంద్ర లావణ్యవైపు. ఇది సూటిగా గుండెల్లో గుచ్చుకున్నది మన్మథుడి వేసిన బాణంలాగ. అప్పుడే టేపురికార్డులో 'చూపులు కల్సిన శుభవేళ ఎందుకు నీకీ పరవశమూ' అనే పాట వస్తున్నది. లావణ్య ఏమన్నా తక్కువ తిన్నదా! తానుకూడ ఓరచూపు విసిరింది. అంతే ముందు కొంచెం సిగ్గన్పించింది. మళ్ళీ చూస్తే బాగోదేమో అనుకుంటూ చూసాడు. అటునుండి మళ్ళీ లావణ్య ఓ లుక్ వేసింది చిన్న స్మైల్ జత చేసి.

నరేంద్ర ఏలూరు దగ్గిర చిన్న పల్లెటూరులో వాళ్ళ నాన్నగారు వ్యవ సాయం చూస్తుంటారు. వచ్చే జీతంకన్నా కోర్కెలు మెండు. తానొక కంపెనీ యజమానికి అల్లుడు కావాలని కారులు బోలెడు డబ్బు ఉండా లనే ఆశ ఎక్కువ. కాని అవి తీరవని నిరాశచెందేవాడు. అలాంటి నరేంద్రకు అమ్మాయి చూసాం పెళ్ళిచూపులకి రమ్మని ఉత్తరం రావడం అనుకోకుండా జరిగింది. కాని బస్టాండులో లావణ్యను చూసాక మనస్సు ఎందుకు లావణ్యని పెళ్ళి చేసుకుంటే అనే పాడు ఆలోచన వచ్చింది. ఆవిడగురించి వివరాలు అడిగితే అన్న ఆలోచన వచ్చింది. కాని టపీమని చెంపమీద దెబ్బ తగిలినట్లయింది వెంటనే ఈలోకంలోకి వచ్చాడు. పోని పేరడిగి తెలుసుకొంటే అనుకొన్నాడు. కాని ఎలా! ఒకవేళ సూటుకేసుమీద ఏమన్నా స్టిక్కరు ఉందేమోనని చూసాడు. ఉంది, ఎమ్. లావణ్య అని.

లావణ్యకు కూడా ఆలోచన ఉంది. ఒక్క ఏడ్పు ఏడ్పిస్తే. ఏదైనా రెండు చేతులు కలిస్తేనేకదా! చప్పట్లు మరొకపక్క వీళ్ళను గమనిస్తున్నారు మిగిలినవాళ్ళు. 'మీరు ఎక్కడికి వెళ్ళాలి' అనిమెదలు పెట్టారు ఒకరినొకరు. ఇద్దరు ఏలూరే అని సంతోషించారు.

'మీరేంచేస్తుంటారు' అని అడిగింది లావణ్య.

'ఇంకేం నాగురించి వివరాలు అడుగుతున్నందంటే నాపైనే మనస య్యిందా!' అనే పాట మనసులో పాడుకొన్నాడు.

'నేను తాలూకా ఆఫీసు టైపిస్ట్' అన్నాడు నసుగుతూ, సిగ్గు పడ్తూ.

'మరి మీరో అన్నాడు.'

'ప్రస్తుతం ఖాళీగా ఉన్నాను కాబట్టి మామయ్య, అత్తయ్య వాళ్ళింటికి వచ్చాను' అంది ఓర చూపు చూస్తూ.

'ఏమిటో ఈ పాడు బస్సు రెండు గంటలు లేటు' అన్నాడు వాచివంక చూస్తూ ధైర్యంగా.

'అవునండీ నాకు రాత్రంటే అసలే భయం ఎన్నింటికి వెళ్తానో ఏమో!' అని భయం నటిస్తూ.

'ఫర్వాలేదు. నేను దింపుతానులెండి మీ యింటిదగ్గిర' అన్నాడు కాలరు ఎగరవేస్తూ. ఇంకేం గ్రీను సిగ్నలు వచ్చినట్లు ఫీలవుతూ. ప్రక్కనున్న హోటలునుండి 'కారులో షికారు కెళ్ళే' అనే పాట వినవస్తున్నది. ఓసారి చూసాడు పాలబుగ్గలు వున్నాయో లేవోనని.

బస్సు లేటయినందుకు విసుగు తనకు లేడీతోడు దొరికినందుకు ఆనందం కలిగాయి మనస్సులో. రాత్రంటేనే భయం అంటుందేమిటీ, అని నవ్వుకోవాలనుకొన్నాడు. కాని పైకే నవ్వేసాడు. ఆ సౌండుకు ప్రక్కనున్న లావణ్య ఆచివరకూర్చున్న ముసలివాళ్ళు ఉరిమి చూసారు.

'కాఫీ తాగుదామా' అన్నాడు, ఏకవచనంతో.

'పదండీ' అంది లావణ్య.

ఇద్దరూ వెళ్ళారు. ఒకరి ఎదురుగా ఒకరు కూర్చున్నారు. కాని నరేంద్రమాత్రం ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయాడు. లావణ్య తన ప్రక్కనే కూర్చు న్నట్లు. ఫ్యానుగాలికి ముంగురులు అందమైన మోమును కప్పుతుంటే తన మునివ్రేళ్ళతో సరిచేసినట్లు. ఆవిడ నవ్విన నవ్వు పౌర్ణమినాటి చంద్రుడులాగ ఉంది. కాఫీ సిప్పు చేసాడు, నోరు కాలింది. దాంతో ఈ లోకంలోకి వచ్చాడు.

'ఛీఛీ అంతదూరంలో కూర్చోకపోతే ప్రక్కనే కూర్చోవచ్చు కదా!' అనుకొన్నాడు.

బిల్లు ఇచ్చి బయటకు వచ్చారు. మళ్ళీ వాచి వంక చూసాడు. 6.00 గంటలయ్యింది. కాని బస్సు రాలేదు. ఈ లోపుగా అడ్రస్సు అడిగితే పోలా అనుకొన్నాడు.

'మీరు ఏలూరులో ఎక్కడ వుంటారు?' అన్నాడు.

'ఏలూరులో పెద్దబజారు' అని అడ్రస్సు చెప్పింది తన తండ్రి బిజినెస్ మేన్ అని చెప్పింది. రెండు కార్లు, రెండు బిల్డింగులు ఉన్నాయి అంది. నరేంద్ర ఫీలింగ్ గమనిస్తూ.

భద్రాచలం నుండి ఏలూరు బస్సు వచ్చింది. ఎక్కి కూర్చున్నారు. నరేంద్ర కిటికి ప్రక్కనే కూర్చున్నాడు. దాని ప్రక్కనే ఉన్నా మూడో సీట్లో కిటికి ప్రక్కనే కూర్చున్నది లావణ్య. అడ్రస్సు మర్చిపోతానేమోనని ఒక కాగితంపై వ్రాసుకొన్నాడు. తన అడ్రస్సు వ్రాసియిచ్చాడు. ఈసారి వచ్చినప్పుడు తప్పకుండా రమ్మని చెప్పె. లావణ్యకు మాత్రం అతనొక రోడ్డురోమియో లాగ కన్పించాడు.

బస్సు ఏలూరు చేరేసరికి 10.00 గంటలయ్యింది. కళ్లు తెరిచి చూసాడు. లావణ్య అప్పటికే దిగిపోయింది. ఎక్కడ దిగిందోనని కంగారు పడ్డాడు. తర్వాత యింటికి వెళ్ళాడు. పెళ్ళి చూపుల విషయం చెప్పిన అమ్మ నాన్నలపై విరుచుకు పడ్డాడు. తానో అమ్మాయిని ప్రేమిస్తున్నానని చెప్పాడు.

'ప్రేమ, దోమని పిచ్చి పిచ్చి వేషాలు వేస్తే కాళ్ళు విరగ్గొడతానన్నారు.' తండ్రి తను చెప్పిన అమ్మాయిని చేసుకు తీరాలన్నాడు. తెల్లారాక పెళ్ళి చూపులకి వెళ్ళాలి అన్నాడు.

పెళ్ళిచూపులు జరిగాయి. అమ్మాయిని వారంలోపుగనే కోడలుగ చూసి మురిసి పోయారు నరేంద్ర తల్లితండ్రులు. అన్ని కార్యక్రమాలు పూర్తయ్యాయి. నరేంద్రకు ప్రేమలేఖ లావణ్యకు వ్రాసాడు. అందులో తాను ప్రేమిస్తున్నట్లు కాని ఆవిషయం తండ్రికి చెప్పిన లాభంలేకపోయిందని సినిమాల్లో వ్రాసిన విధంగా వ్రాసాడు.

ఆఫీసులో ఫ్రెండ్స్‌కు పెద్ద రిసెప్షన్ ఇచ్చాడు. తాను వచ్చిన 15 రోజులకు కోర్టు సామానులతో కోర్టుగుమాస్తా వచ్చాడు. డైరక్టుగా ఆఫీసరు దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

'సార్ మిమ్మల్ని సార్ పిలుస్తున్నారు' అన్నాడు.

గబగబ లేచి రూంలోకి వెళ్ళాడు. 'రానాయనా రా. వీరు నీకోసం వచ్చారు. ఈయనే మీరడిగిన నరేంద్ర.' అన్నాడు

'అహ! అలాగా నేను ఏలూరు కోర్టునుండి మీకు సమన్ తీసుకొచ్చాను. తీసుకొని సంతకం చేయండి.' అన్నాడు.

'నేనేం తప్పు చేశాను.' అన్నాడు ప్రేమలేఖ వ్రాసిన సంగతి మరిచిపోయి. సమన్ తీసుకొని చూసాడు. మర్నాడు 10:00గంటలకి హాజరు అవ్వమని ఉంది.

ఆరోజు సాయంత్రం బయలుదేరాడు. మర్నాడు కోర్టుకు వెళ్ళాడు. జడ్జిగారు 'చూడండి నరేంద్రగారూ మీరు ఒక అమ్మాయితో కాదు ఒక లేడి సబిన్స్పెక్టరుతో అసభ్యంగా ప్రవర్తించి ప్రేమలేఖ వ్రాసినందుకుగాను మీకు సాయంత్రం కోర్టు అయ్యేవరకు కోర్టులో నిలబడటమే శిక్ష' అన్నాడు.

అప్పటికి తాను ఎంత పని చేసింది గుర్తుకు వచ్చింది.

కోర్టు అయింది. బయటకు వచ్చిన నరేంద్రకు మెట్ల దగ్గిర మారుతి కారు ఉంది, ఎవరికోసమో ఎదురుచూస్తున్నది. మెట్లుదిగి తిన్నగా కారు దగ్గిరకు వెళ్దామనుకుంటుండగ జడ్జిగారు వెళ్ళడం ఆవిడ డోరు తీసి ఎక్కి వెళ్ళడం జరిగింది. ఆ తర్వాత ఎవరో చెప్పారు జడ్జిగారమ్మాయి ఎస్.ఐ.గ చేస్తున్నదని అమ్మాయిలను ఏడ్పించే అబ్బాయిల పనిపట్టడమే కార్యక్రమంగ పెట్టుకొన్నదని చెప్పారు. అప్పటికిగాని నాకు బుద్ధిరాలేదు అని ఫ్రెండ్సుకు జరిగింది చెప్పాడు.

NAVAJEEVAN BLIND RELIEF CENTER (REGD)

Saptagiri Ashram, P.O. Tiruchanur
Tirupati - 517 503, AP (Ph. 25992)

Founded in 1979, the Center rehabilitated 1700 blind people, arranged 219 Cataract operations and 19 Cornea transplantations, and distributed 1800 eye glasses so far. Today the Center's activities expanded to meals to blind children, orphans, and elderly, primary school for blind, a hostel for the blind and orphans, and a home for the aged. The future plans include a rural Medi Care Center with specialized eye care, senior citizen home "Vana Prastha", and mobile health care units -- Vision on Wheel (a Rs. 5 lakhs project) for the rural poor and Vision on River Boat (a Rs. 4 lakhs project) for Adivasi people.

Your contributions will do wondors to these needy people. Rs. 700 will provide one day "Annadan" on your selected day, and Rs. 7000 endowment will provide this service on that day every year. Rooms in the medical center will be named after the donor's name for large contributions. Please contact the Navajeevan Center for details.

OM NAMO SRI VENKATESAYA.

- K.S. Acharya, Founder/President

HEART AND HAND FOR THE HANDICAPPED

P.O.BOX 520230, FLUSHING, NY 11352

25 Years of Dedicated Service to Less-Able Children

Vegesna Padmavathi School for Physically Handicapped

6/91 Saroor Nagar, Hyderabad, 500 035 Tel. 875884

As a **donor-designated project** of HHH, Vegesna Padmavathi School was started with 8 disabled children in July 1989. Since then, the school has grown remarkably and transformed into a comprehensive rehabilitation institute under the dedicated and dynamic leadership of Sri Siromani Vamsee Ramaraju.

Currently, 147 children receive academic education in English medium (I-VIII grades), physiotherapy, psychologic counseling and vocational training (tailoring, embroidery, dyeing, shoe-making). The children participate in various co-curricular activities - music, drama, games and sports and express their many talents in Theater Workshops. In 1993, three child-artists ~ Lakshmi Priya, Subbarayudu and Ranjit Kumar, proved their abilities by giving 29 excellent performances all over in U.S.A.

Under '**Project Polio Surgery**' of HHH, 40 children of the school had corrective surgery in 1993-'95. This year, 25 children are scheduled for surgery. A Prosthetic and Orthotic unit was set up for caliper making and repair.

The school needs your support for:
Computer training program ($5000)
Transportation - minibus ($14,000)

Words can not describe the impact of the generous contribution of the supporters and the dedicated services of the staff on lives of the children. One has to see it to believe it! Please visit the school during your next trip.

For further information and donor-designated projects, please call:
Dama Venkaiah (718)762-7173